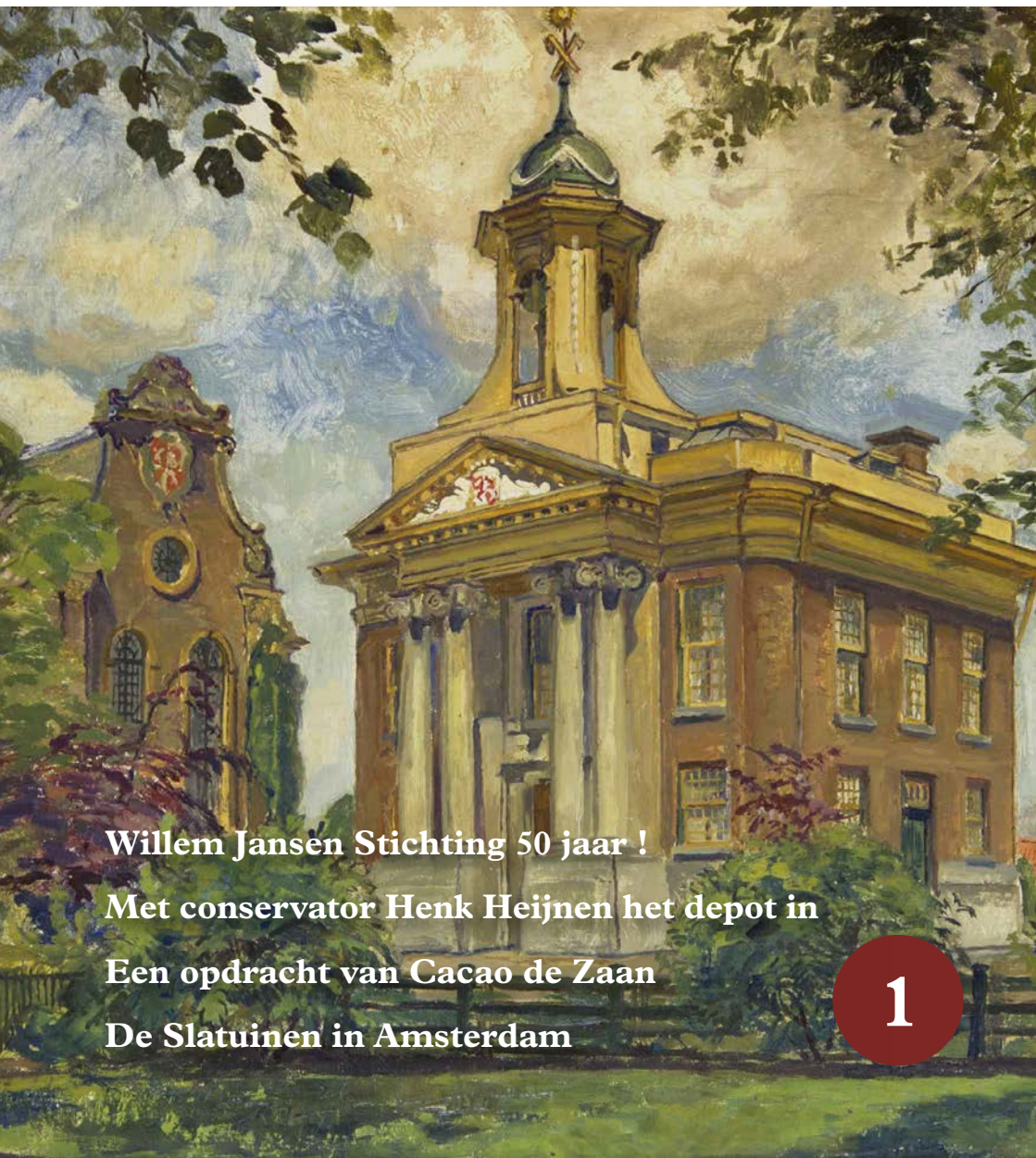

Willem Jansen

BULLETIN

**Willem Jansen Stichting 50 jaar !
Met conservator Henk Heijnen het depot in
Een opdracht van Cacao de Zaan
De Slatuinen in Amsterdam**

1

WILLEM JANSEN *Stichting*

1973 - 2023

Vergadering van de Gemeenteraad Westzaan in de jaren 70 met Jac de Boer aan het woord. Achterin de zaal staat de heer J. Albers. Beiden waren in die tijd actief in de dorpspolitiek en namen het initiatief tot het oprichten van de stichting.

Het was op 1 januari 1974 de opheffing van de zelfstandige gemeente Westzaan; en tegelijkertijd het groene licht voor de Willem Jansen Stichting. Westzaan ging op in het grote Zaanstad, en in de laatste Westzaanse raadsvergadering werd tot het oprichten van de stichting besloten. Belangrijkste aanleiding hiervoor was om zodoende een collectie kunstwerken van de Jansens bijeen te houden.

Dit jaar mag de stichting stilstaan bij haar vijftigjarig jubileum en doet dat met verschillende activiteiten. Zo opende op 4 februari bij Galerie Staphorsius in Westzaan de Zaanse KunstSalon, een verkoopexpositie geheel samengesteld uit door particulieren ingebrachte kunstwerken. U kunt dit evenement nog tot en met 1 april bezoeken. Verder gaf voorzitter Arjen van Ginkel op 17 februari in de Zuidervermaning in Westzaan

een lezing over de Jansens. Met als thema *Kunstenaar uit roeping, schilder om den brode* gaf hij een boeiende doorkijk in het leven en werk van de Jansens. Het jubileumjaar vindt zijn vervolg op 8 april wanneer een expositie over de voormalige Koek- en beschuifabriek Hille feestelijk wordt geopend. Centraal in deze expositie staat een groot aantal originele aquarellen, onder meer gemaakt door Willem Jansen, die gebruikt zijn voor de plaatjesalbums die Hille in vele jaren uitgaf. Dit belangrijk Zaanse cultureel erfgoed mocht de stichting enige tijd geleden aan de collectie toevoegen.

Een van de doelstellingen van de stichting is om het werk van de Jansens blijvend onder de aandacht te brengen. Om dit verder inhoud te geven zal een online database worden gepresenteerd, waarmee op eenvoudige wijze door iedereen de collectie van de stichting

kan worden ingezien. Hiermee kan de bijzondere collectie die de stichting beheert nog beter toegankelijk worden gemaakt.

Terugkijkend moet natuurlijk de steun in al die jaren van donateurs en de inzet van vrijwilligers worden genoemd; voor de activiteiten van de stichting is deze betrokkenheid onmisbaar. Hierbij mag ook de steun die Galerie Staphorsius in Westzaan al vele jaren geeft zeker niet onvermeld blijven. Ook meerdere Zaanse culturele fondsen en bedrijven hebben de stichting in de afgelopen jaren financieel geholpen om bijvoorbeeld het samenstellen van een boek mogelijk te maken.

En het terugkijken mag met enige trots. Er is over de afgelopen tientallen jaren een indrukwekkende kunstcollectie van de Jansens opgebouwd, en beide Jansens zijn ongetwijfeld de best gedocumenteerde kunstschilders in de Zaanstreek. Verder is het ook gelukt om van beiden een bronzen borstbeeld te plaatsen in het 'Jansenplantsoen' in Westzaan. Tal van exposities zijn er georganiseerd, en nam de stichting ook het initiatief om verschillende boeken te realiseren. Denk hierbij aan de biografie over Willem Jansen, Chris Jansen, Willem Jansen in Zwart-Wit en biografieën over hun tijd- en streekgenoten Freek Engel en Rein Stuurman. Ook realiseerde de stichting in 2019 de uitgave Zaanse

Willem Jansen, Zelfportret

Skoon en nam de stichting het initiatief voor het boek Claude Monet in Zaandam wat vorig jaar in het Zaanse Museum kon worden gepresenteerd.

Nieuwsgierig wordt uitgekeken naar de toekomst. De artistieke nalatenschap van de Jansens lijkt een onuitputtelijke bron voor nieuwe verhalen, ontdekkingen en verrassend onbekend werk wat zo maar boven water komt.

Willem en Chris Jansen, nooit saai !

DE WILLEM JANSEN STICHTING

Post- en bezoekadres (na afspraak) • JJ.Allanstraat 287 B, 1551 RG Westzaan

Bankrekening nr. NLS2RABO 03701 51 119

Email: info@willemjansenstichting.nl

www.willemjansenstichting.nl

Met conservator Henk Heijnen het depot in

Zaans Museum

In het Zaans Museum kunnen in vaste- en wisselende opstellingen prachtige exposities worden bezocht. Naast de werken die de bezoeker op zaal kan bekijken, beheert het museum ook een depot waarin een omvangrijke collectie kunstwerken en objecten zorgvuldig wordt bewaard. Dergelijke depots van musea zijn voor het publiek niet toegankelijk. Behalve dan deze ene keer. Henk Heijnen is conservator van het Zaans Museum en neemt ons mee langs de werken die het museum van Willem Jansen in de collectie heeft. Een aantal is opgenomen in de vaste opstelling. Voor de overige gaat Henk het depot in.

“Het museum”, begint Henk, “heeft acht schilderijen van Willem Jansen in de collectie. Drie daarvan hebben een plek in de vaste opstelling. De overige vijf worden in het depot bewaard. De keuze van wat permanent op zaal hangt en wat niet is soms lastig te maken. Het liefst zou je alles willen laten zien, maar dat gaat helaas niet. Dat kan geen enkel museum. Het begint natuurlijk al bij de beschikbare expositiewanden, maar verder, en nog belangrijker, welk verhaal wil je in het museum aan de bezoeker vertellen en hoe kunnen bepaalde schilderijen of objecten bijdragen om dit visueel te maken.”

Henk beschouwt Jansen als een van de belangrijkste Zaanse schilders uit de periode zo tot medio 20ste eeuw.

“Willem Jansen heeft een omvangrijk oeuvre nagelaten, waarbij vaak de eerste aandacht

uitgaat naar zijn olieverfschilderijen. Maar kijk ook eens goed naar zijn werk als aquarellist en als graficus met zijn fantastische etswerk. Het is niet voor niets dat het Rijksprentenkabinet in Amsterdam een aantal van zijn etsen in de collectie heeft. Ook het Gemeentearchief Zaanstad heeft gelukkig een aantal werken op papier van Jansen in de collectie.”

Natuurlijk is Henk bekend met de stichting. Zo was hij onder meer de auteur van de biografie over Chris Jansen die de stichting in 2018 uitbracht.

“Geweldig ook dat de Willem Jansen Stichting zich met alle activiteiten al vijftig jaar inzet voor het werk van Willem en ook zijn zoon en kunstschilder Chris Jansen. Zelf ben ik ook een groot liefhebber van het onbevangen werk van Chris.

Dankzij de stichting zijn vader en zoon zonder twijfel de best gedocumenteerde Zaanse kunstschilders uit hun periode en beheert de stichting ook een mooie collectie kunst van hen.”

Inmiddels staat Henk bij de schilderijen van Jansen die op zaal hangen. “Het zijn drie topografische werken die in de eerdere Bulletin van de stichting al wel eens aan bod zijn gekomen, maar voor de volledigheid wil ik ze toch nog even kort laten zien.”

“Dit in meerdere opzichten imposante schilderij is van de Voorzaan bij Zaandam. Rechts zien we de Burcht met toen nog het stadhuis. Rechts in het water zie je ook een zogenoemde zwaai stool waarmee schepen konden keren. In februari 1954 bestond houthandel Stadlander & Middelhoven 150 jaar en werd dit schilderij door het personeel aangeboden. In 2019 leende het museum het schilderij uit aan de stichting voor de expositie Zaens Skoon.”

“Het tweede schilderij in de vaste opstelling is dit portret van Puddingfabriek Onrust en Hoorn aan de Oostzijde in Zaandam. Willem schilderde het in opdracht tijdens de oorlogsjaren. Ook dit schilderij is voor de lezers van het Bulletin geen onbekend werk. Het pand is vrij strak en gedetailleerd uitgewerkt, en de Zaan met de spiegeling van het pand is er vrij losjes ingeschilderd. Het zeilbootje geeft de compositie een zomerse vrolijke noot; ik denk dat dit een artistieke invulling van Willem zelf is.”

“En het laatste schilderij van Jansen hier op zaal. ‘Langs de Zaan, de Noorderbrug’, de brug was de verbinding tussen Koog aan de Zaan en ‘t Kalf in Zaandam. De brug lag er al begin 1900 en kreeg in de jaren 1950 een noodzakelijke restauratie. Toen dit gereed was kreeg Jansen van een groep bedrijven van de Zaandamse kant de opdracht voor dit schilderij wat als dank aan de gemeente Zaandam werd aangeboden.”

Drie mooie schilderijen met Zaanse topografie. “Voor het totaaloverzicht van de Jansens in onze collectie”, zegt Henk, “goed om ze nog even te laten zien. Maar nu naar het depot met vijf werken die nauwelijks bekend zijn!”

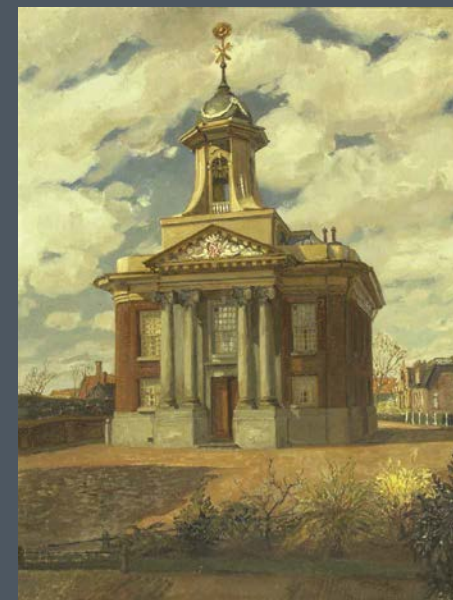
“We beginnen dicht bij huis, althans voor Willem dan. Dit schilderij uit 1945 kon hij zo vanuit de kamer van zijn woning aan de JJ Allanstraat 382 in Westzaan schilderen. Het is de kerk aan de overkant, in die tijd de Doopsgezinde Vermaning. Veel van hun onderwerpen vonden Willem en zoon Chris ook rond huis. De nabij gelegen Weelbrug is vaak vastgelegd, het Relkepad of de overvloedig bloeiende tuin.”

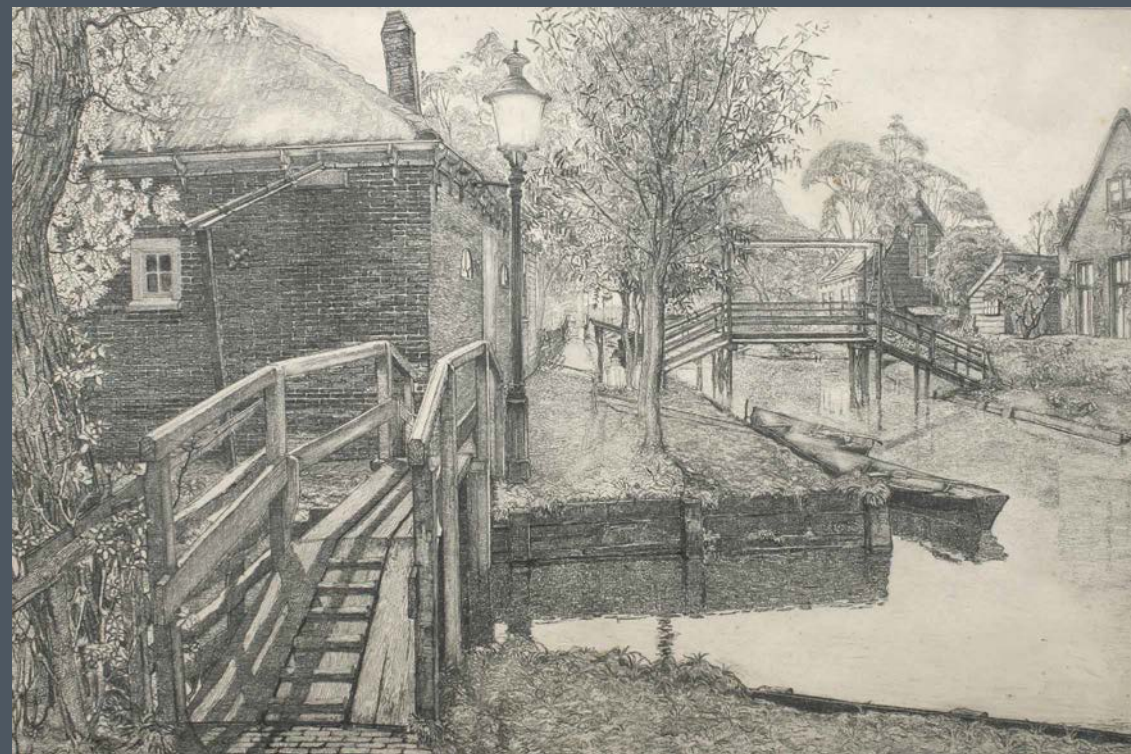

“Dit juweeltje maakte Willem in 1952, het jaar ook waarin hij 60 jaar werd. Dit werd gevierd met druk bezochte exposities in Westzaan en Zaandam. Er was veel waardering voor zijn werk, en dat zal Willem goed hebben gedaan en geïnspireerd. In deze jaren maakte hij ook prachtig werk, zoals ook dit schilderij. Hij gaf het de titel ‘t Pad langs ons huis naar het Prinsenhof’, het is inderdaad het Relkepad. Heel vlot en los geschilderd, met warme herfsttinten. Ook dit werk laat weer zijn grote vakmanschap zien.”

“De Weelbrug over en de Kerkbuurt door”, vervolgt Henk, “bracht Willem bij dit bekende pand. Tegenwoordig ‘t Regthuys, maar in die tijd nog het gemeentehuis van Westzaan. Het schilderij met ook de Grote Kerk in de achtergrond krijgt door de tuin in de voorgrond diepte en al het groen geeft het schilderij ook een bijna idyllische uitstraling. Net zoals het schilderij van de Doopsgezinde Vermaning vermoed ik dat deze twee werken ook in opdracht zijn gemaakt.”

Willem Jansen, Haaldersbroek, 't Kalf te Zaandam. 30,5 x 45,1 cm., oplage en jaartal onbekend.

“En voor het laatste schilderij moest Willem even onderweg, naar Haaldersbroek, hier vrijwel tegenover het museum. Ook gemaakt in 1952, en met hetzelfde bravoure als het Relkepad. Elke losse penseelstreek is gewoon raak. Zo'n twintig jaar eerder maakte Willem ook een ets van dezelfde plek, maar die is als we hem hebben dan terug te vinden in de collectie van het Gemeentearchief.”

“Ik had er graag meer willen laten zien”, rondt Henk af, “maar dit zijn de acht die het museum in de collectie heeft. Maar natuurlijk is er in het museum heel veel meer te zien, hier op de Zaanse Schans met ook het Molen Museum. Kom maar eens kijken!”
Met dank aan het Zaanse Museum voor het beschikbaar stellen van het beeldmateriaal van de schilderijen.

De Jansens kwamen regelmatig in Haaldersbroek, een schilderachtig Zaanse buurtje bij 't Kalf in Zaandam op een steenworpafstand van het Zaanse Museum. De eerste vermelding van het buurtschap dateert al van de 14^e eeuw. De foto is in 2008 genomen.

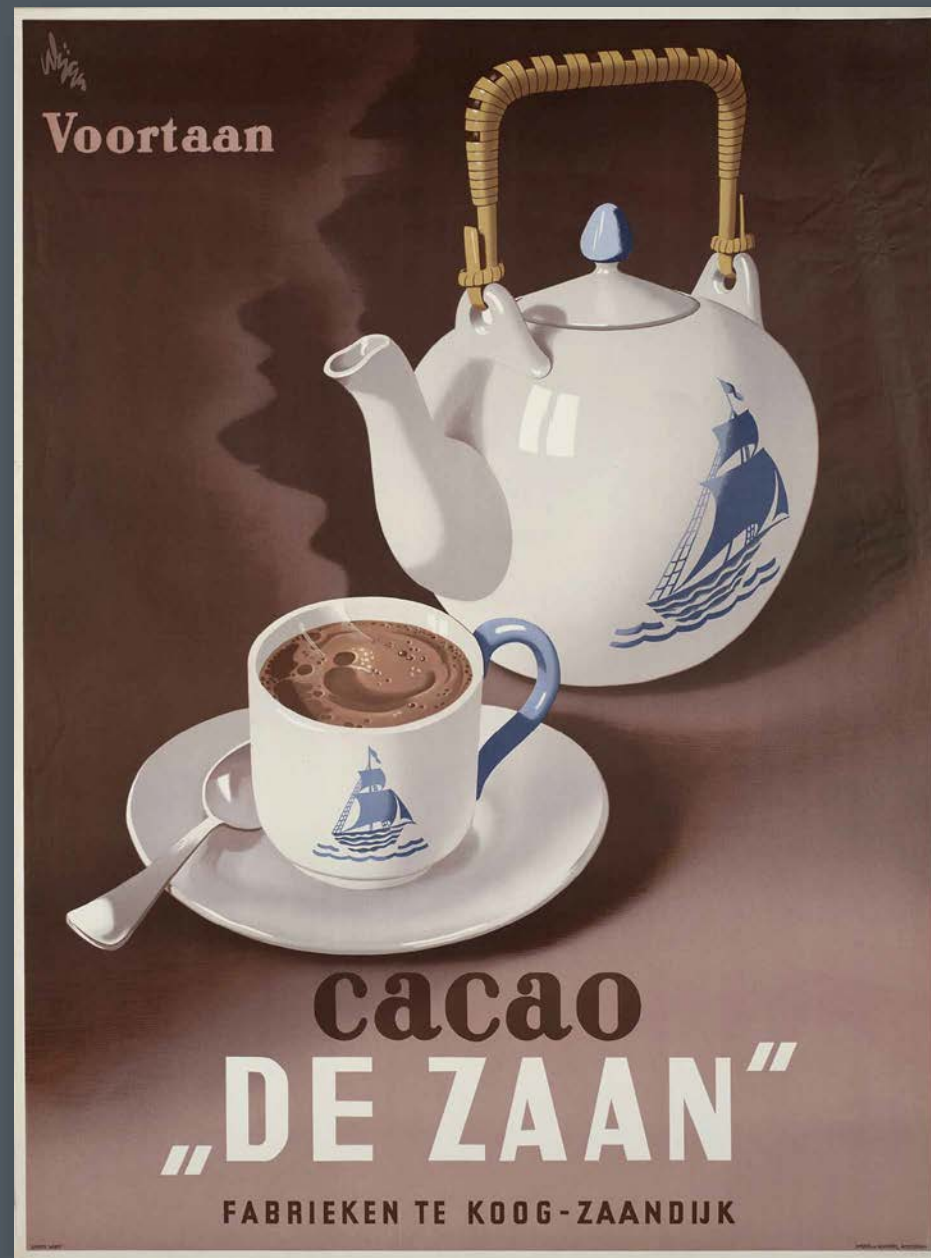

EEN OPDRACHT VAN CACAO DE ZAAAN

Vergeleken met bijvoorbeeld de hout- en papierindustrie, waarvoor de molens al eeuwen geleden werden gebouwd, is grootschalige cacao-industrie in de Zaanstreek van een wat latere datum. Verbeterde productiemethoden die bijvoorbeeld chocolademaker Coenraad van Houten (1801-1887) wist te introduceren speelden bij deze ontwikkeling een belangrijke rol. Zo slaagde hij erin om in het productieproces de bitterheid in smaak van het cacao weg te nemen en kon het product ook in poedervorm worden geleverd waardoor het eenvoudiger mengde met water. In de loop van de 19e eeuw kreeg de Zaanstreek als cacao verwerkende industrie door de toenemende vraag steeds meer gewicht. De nabijheid van de Amsterdamse haven en de goederenbeurs in de hoofdstad waar ook cacao werd verhandeld speelden hierbij een belangrijke rol. Windkracht

maakte ook in de Zaanstreek plaats voor stoomkracht, en het een na het andere cacao- en chocoladebedrijf werd opgericht; de meeste verdwenen echter ook weer.

Een van deze bedrijven was Cacaofabriek De Zaan, die ook vandaag de dag nog een zeer grote cacaobonen-verwerker is. Het werd in 1911 als N.V. Chocoladefabriek De Zaan opgericht door leden van de Onderlinge Handelsvereniging De Onderneming. Naast de vereniging wordt ook een aantal particulieren aandeelhouder in het bedrijf, en met één aandeel is Jan Huysman (1860-1942) een van hen. In april 1916 verwerft Huysman alle aandelen in de vennootschap, en in 1920 volgde zoon Willem hem op als directeur van het familiebedrijf. In de jaren 1960 werd het verkocht aan een buitenlandse multinational.

Reclameuiting jaren 1950

Stoomoliefabriek De Wilhelmina

In 1946 gaf het bedrijf aan Willem Jansen de opdracht om een kunstwerk te maken. Een tableau in aquarelverf met 9 afzonderlijke afbeeldingen is hiervan uiteindelijk het resultaat.

Centraal geplaatst is een afbeelding van oliemolen De Oranjeboom die aan 't Kalf in Zaandam stond. Met deze molen, waar cacao boter uit cacao afval werd geslagen, werd de basis gelegd voor het bedrijf. Toen het tableau werd geschilderd was de molen al jaren eerder onttakeld, en heeft Jansen deze afbeelding dus aan de hand van een foto geschilderd.

De andere afbeeldingen laten zien:

- Stoomoliefabriek De Wilhelmina (links boven)
- De brekerij, die in De Wilhelmina stond (midden boven)

- De paardenstal, met daarboven het huis van de koetsier (rechts boven)
- De branderij (midden links)
- De fabriek, met daarin de branderij. Links het kantoor van Personeelszaken (linksonder)
- De massa-malerij (rechts midden)
- De boterkelder en de raffinaderij (rechtsonder)
- De perserij (midden onder)

Naar het antwoord op de vraag waarom Jansen deze opdracht kreeg kan slechts worden gegist. Het kunstwerk behoort nog steeds tot de collectie van het Bezoekerscentrum Cacao de Zaan en was dus niet bedoeld als relatiegeschenk. Ook is het niet gemaakt ter gelegenheid van een bedrijfsjubileum, en de afbeelding is ook niet gebruikt als reclameuiting. De styling hiervoor was geheel anders (zie blz 13).

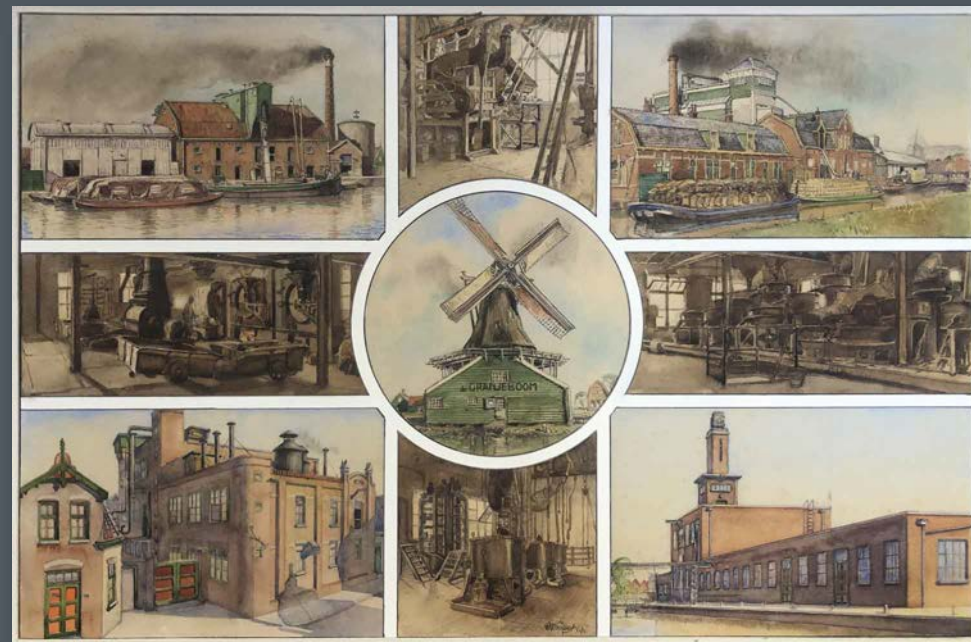
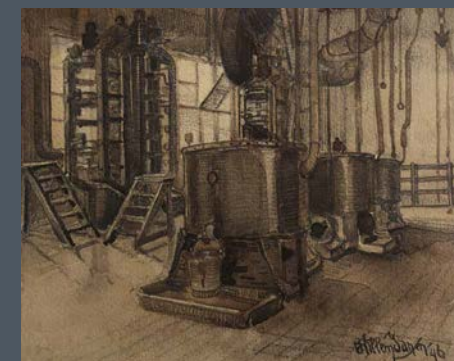

Tableau van Cacao de Zaan, aquarel 60 x 90 cm, 1946

De brekerij, die in De Wilhelmina stond

De perserij

Oliemolen De Oranjeboom

De foto van oliemolen
De Oranjeboom,
die Willem Jansen
heeft gebruikt

De branderij

De massa-malerij

De fabriek, met daarin de branderij. Links het kantoor van Personeelszaken

De boterkelder en de raffinaderij

Kantooringang aan de Stationsstraat, 1950

Na de Tweede Wereldoorlog werd de productie in de fabriek weer stapsgewijs opgestart en 1946 was een jaar van duidelijk herstel in bedrijfsactiviteiten. Ook werden in die periode belangrijke veranderingen in onder meer het sociaal beleid doorgevoerd met bijvoorbeeld het oprichten van een pensioenfonds, het instellen van een afdeling Personeelszaken, het aan personeel beschikbaar stellen van bedrijfskleding, kwam er een Personeelsvereniging en werd een overlegorgaan (de 'Kern') tussen directie en fabriekspersoneel gevormd, wat later ook de Ondernemingsraad werd. Enige jaren later verscheen er ook een personeelsblad. Het illustreren van een nieuwe start in een nieuwe tijd van wederopbouw en sociale verbondenheid, met ook respect voor het vooroorlogse verleden. Dit zou wel eens de basis van de

opdracht kunnen zijn geweest die Jansen in 1946 meekreeg om in zijn tableau te vertalen.

In de jaren die volgden floreerde het bedrijf, werden omliggende percelen opgekocht en werd er veel gebouwd en uitgebreid om de groei in productiecapaciteit mogelijk te maken. Zo werd in 1950 een geheel vernieuwd kantoorpand en laboratorium feestelijk in gebruik genomen. Het bedrijf groeide uit tot een van de grootste cacao verwerkende fabrieken in de wereld, en is bijvoorbeeld wereldmarktleider op het gebied van cacao poeders.

Met dank aan de heren T. de Gooijer, S. Kroeze, P. Naber en G. Rampe van Bezoekerscentrum Cacao de Zaan, Koog aan de Zaan.

De opening in 1950 van het nieuwe kantoor en laboratorium van Cacao de Zaan

De heer Willem Huysman spreekt voor het tableau van Willem Jansen

De Slatuinen in Amsterdam

De Jansens hebben in de periode 1905 tot 1921 op verschillende adressen in Sloten en Amsterdam West gewoond. Dit waren allemaal adressen die niet ver verwijderd waren van de Kostverlorenvaart. In die jaren was deze vaart de grens tussen Amsterdam en de gemeente Sloten. De Sloterpolders ten westen van de Kostverlorenvaart hadden een agrarische functie en waren nog vrijwel onbebouwd. Het gebied dat nu wordt aangeduid als 'de Slatuinen' en dat grensde aan Amsterdam, is in feite maar een fractie van het totale oorspronkelijke gebied waar men groente voor Amsterdam teelde. Door dit gebied werd in de 17e eeuw een pad gelegd van buurtschap De Baarsjes naar de Petruskerk in Sloterdijk. Hierdoor kregen de gelovigen de gelegenheid om naar de Petruskerk in het dorp te gaan.

Doordat langs het pad slatuinen werden aangelegd, waar de warmoezeniers (de tuinders) de groenten teelden, werd dit later het Slatuinenpad genoemd. Dit pad is nu nog deels terug te vinden in de Slatuinenweg. Aan deze weg, die lager ligt op voormalig polderniveau, staan nog altijd enkele polderhuisjes uit 1886 en 1912. Ook zijn nog bewaard gebleven het gebouw van de voormalige politiepost en brandspuitbergplaats met de neorenaissance trapgevel op de hoek van de Baarsjesweg. Het was ook een geliefde omgeving bij kunstenaars. In de Telegraaf van 17 juli 1933 lezen we dat de Amsterdamse schilder Gerard van Vliet in zijn academie-tijd hier met Jan Sluyters rondzwierf en er studies maakte. Ook Sluyters woonde van 1894 tot 1909 met tussenpozen in Amsterdam-West.

Jan Sluyters, ca. 1908. Knotwilgen aan de Slatuinen, Collectie Het Noordbrabants Museum

Gerrit Haverkamp, Gezicht vanaf het Slatuinenpad, Collectie Stadsarchief Amsterdam

Gerrit Haverkamp maakte in 1898 deze tekening vanaf het Slatuinenpad. De schoorsteen in het midden van de tekening is die van de machinefabriek aan de Sloterkade. Deze is ook te zien op het schilderij “Stadsgezicht Amsterdam” uit 1917 van Willem. Dit werk kwam uitgebreid aan bod in bulletin 3 van 2021.

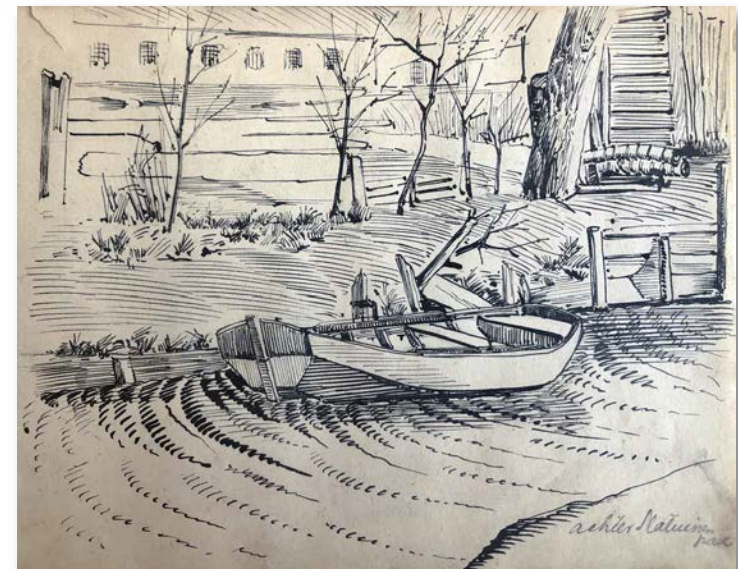
De wilgen aan de oostzijde, waar ook de sloot lag, waren kenmerkend voor het pad en zien we dan ook op vrijwel iedere foto of kunstwerk terugkomen. Het blad “Buiten: geïllustreerd weekblad aan het Buitenleven gewijd” schrijft op 24 januari 1925 in een artikel over verdwenen paden in Amsterdam over het Slatuinenpad

“Op zomersche avonden was het er vol minnende paartjes en ook op Zondagochtenden onder kerktijd maakten vele jongelui daar een „ommetje” in plaats van de kerk te bezoeken. Van hen zei men, dat ze onder ‘t gehoor van dominee Krop in de Slatuintjes geweest waren !”.

Ook een ets van Willem zag het levenslicht met de titel “in de Slatuinen n/b Amsterdam”. Op de achtergrond staat zeer waarschijnlijk de spitse toren van de R.K. “de Liefde” aan de Bilderdijkstraat. Het is niet bekend in welk jaar dit werk is gemaakt. De “n/b” (na bij) in de titel suggereert wel dat dit voor 1921 is geweest. In 1921 werd Sloten door Amsterdam geannexeerd en is dit gebied al snel verdwenen onder een dikke laag zand voor de stadsuitbreiding in westelijke richting van Amsterdam. Op de voorjaars tentoonstelling van Kunstenaarsvereniging St. Lucas van 1930 in het Stedelijk Museum te Amsterdam heeft Willem volgens de catalogus een schilderij met de titel “Stadsrand met slatuinenpad” aangeboden voor de prijs van fl. 150,-. Van dit schilderij is helaas niets bekend. De vraag rest of daar nog verandering in gaat komen.

Willem Jansen, in de Slatuinen n/b Amsterdam

Maart 1909 maakte Willem deze schets in de Slatuinen. Willem woonde toen in de Kwakerstraat 12 in Amsterdam Oud West.

Van pad naar pad

Een ets die Willem Jansen nauwgezet tot in detail uitwerkte; hij gaf het de titel mee Oud Zaandijk "Weeshuispad". Met houten huizen, een loopbrug over een sloot en een hek waarvan het poortje openstaat. In de voorgrond een woonhuis met uitbundig houtsnijwerk aan de dak- en gootlijsten waarmee het een voornaam karakter krijgt. Veel Zaanse kan het tafereel niet worden, en in de beperking van het kenmerkende zwart/witte van een ets weet Jansen het sneeuwdek als bijna vanzelfsprekend weer te geven.

Het Weeshuispad lag haaks op de Lagedijk vlak bij de Zandijkerkerk, in de omgeving waar vandaag de dag de Willem Dreeslaan is te vinden. De naam van het pad verwijst naar het weeshuis wat daar al vanaf de 18e eeuw

stond, vlak naast de genoemde kerk. Een felle brand in de jaren 1960 verwoestte het pand volledig. Een aantal jaren geleden verloor de kerk zijn religieuze functie, en wordt het na herbesteding tegenwoordig voor de zorgsector ingezet.

Ook van de bebouwing zoals Jansen het vastlegde is op die plek niets meer terug te vinden. Zo werd de karakteristieke wegsloot langs de Lagedijk al in de jaren 1920 gedempt om ruimte te maken voor het toenemende wegverkeer. Veel oorspronkelijke Zaanse houtbouw verloor in de jaren ook de strijd tegen het verval en de sloophamer, om plaats te maken voor de aanleg van noodzakelijke infrastructuur en het realiseren van woonwijken.

Willem Jansen, Oud Zaandijk, "Weeshuispad", ets, 13, x17,7 cm

Zaandijk, Lagedijk

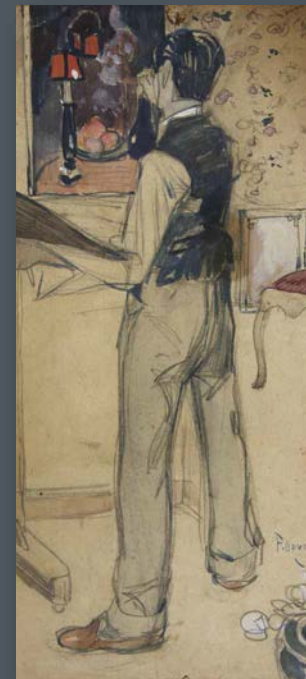
Het voorname woonhuis zoals Jansen het vastlegde was een uitzondering hierop en bleef dit noodlot bespaard. Het werd, tezamen met de opvallende vooruitspringende zijvleugel met hoekvensters (links buiten het kader van de ets) in de jaren 1960 overgebracht naar de Zaanse Schans in de Kalverpolder. Meerdere vervallen houten panden volgden en werden veelal met diepladers naar dit uitbreidingsplan overgebracht om

als Zaanse cultureel erfgoed in oude luister te worden hersteld. En zo werd ook het voorname woonhuis aan het Weeshuispad van zijn houten palen gelicht om al schuddend een korte rit te maken over de Lagedijk, linksaf de Julianabrug over naar de Zaanse Schans om na een grondige restauratie op zijn nieuwe plek te kunnen pronken, nu op betonnen palen aan het Zonnewijzerpad.

Zaanse Schans, Zonnewijzerpad

Wordt u ook “vriend” van de Willem Jansen Stichting?

Al 50 jaar zet de Willem Jansen Stichting zich in om de aandacht voor het leven en werk van de Zaanse kunstschilders Willem (1892-1969) en zoon Chris Jansen (1918-1961) levend te houden.

Voor slechts €15 per jaar ondersteunt u onze activiteiten om het werk van Willem en Chris Jansen onder de aandacht te houden van een zo breed mogelijk publiek. U ontvangt regelmatig nieuwsbrieven van de Stichting over haar activiteiten, tentoonstellingen en nieuwe ontdekkingen over het leven en werk van beide kunstenaars.

Help ons de Zaanse Kunst levend te houden. De Willem Jansen Stichting krijgt geen subsidie en is volledig afhankelijk van uw enthousiasme en de belangeloze inzet van liefhebbers.

Email: info@willemjansenstichting.nl

www.willemjansenstichting.nl

ZONDER HAAST

Een expositie van Hedendaags realistische schilderijen, tekeningen en objecten. Kunst in verschillende prijsklassen, maar wel allemaal betaalbaar. Voor elke huiskamer is er wel iets te vinden!

EXPO 20 MEI T/M 26 AUGUSTUS
DINSDAG T/M ZATERDAG 9 - 17 UUR

staphorsius
kunstgalerie en lijstenmakerij

- taxatie & bemiddeling
- inlijsten & passepartouts
- papier- en olieverfrestauratie
- schoonmaken van schilderijen
- in- en verkoop van schilderijen
- kaarten & grafiek